

Art. IV.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і набуває правосильности осьмий день по оголошенню; переведуть його в Чеському і Моравськошлеському краях всі члени влади, що їх управління відносяться до цих країв, у Словацькій країні Словацька краєва влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Prehala v. r.

21.

Vládní nařízení

ze dne 3. února 1939

o povinnosti vydati státu některý spisový materiál.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Svazky územní a zájmové samosprávy, církvé a náboženské společnosti, jiné veřejnoprávní korporace, ústavy a fondy jsou povinny podle rozhodnutí příslušného státního úřadu (§ 4; v dalším jen: úřad) odevzdati státu veškerý svůj spisový materiál (§ 2), potřebný vzhledem k poměrům, které nastaly změnami státních hranic.

(2) Již před rozhodnutím o odevzdání spisového materiálu jsou subjekty uvedené v odstavci 1 povinny umožnit, aby byl spisový materiál na místě svého uložení zjištěn a seznámenán orgánem a způsobem, jež úřad označí.

(3) Subjekty uvedené v odstavci 1, jejichž správní obvod byl změnou státních hranic rozdělen, jsou povinny — kromě toho, co se stanoví v odstavci 1 — spravovati veškerý svůj spisový materiál (§ 2) na dosavadním příslušném místě jeho uložení nebo — není-li to možno — na jiném vhodném místě ve svém

správním obvodu, a dovoliti nahlížení do spisů a pořizování kopií z nich (výpisy v to počítajíc) orgánem a způsobem, jež úřad označí.

§ 2.

(1) Spisovým materiálem podle tohoto nařízení se rozumějí všechny spisy, mapy, plány, listiny a pomůcky jakéhokoliv druhu, vzniklé do dne změny státních hranic při výkonu správní působnosti, přikázané subjektům v § 1, odst. 1 uvedeným, bez rozdílu, jde-li o výsostnou pravomoc či o správu hospodářskou.

(2) Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na spisový materiál historické povahy.

§ 3.

(1) Za spisový materiál odevzdaný státu, jakož i za splnění ostatních povinností, vyplývajících z tohoto nařízení, nepřísluší náhrada, nerozhodne-li úřad v případech hodných zvláštního zřetele jinak.

(2) Náklady spojené s odevzdáním spisového materiálu státu nese jeho dosavadní vlastník, nerozhodne-li úřad v případech hodných zvláštního zřetele, že je zcela nebo zčásti uhradí stát.

§ 4.

(1) Příslušným státním úřadem jest ústřední úřad, do jehož oboru působnosti náleží výkon dozoru nad subjektem, o nějž jde (§ 1, odst. 1); není-li takového úřadu, jest příslušným státním úřadem ministerstvo vnitra.

(2) Ústřední úřady mohou pověřiti zemské úřady neb orgány, které k tomu zvlášť ustanoví, aby samy činily s konečnou platností potřebná rozhodnutí a opatření.

§ 5.

O řízení podle tohoto nařízení platí ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb. z. a n., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízením).

§ 6.

(1) Kdo v úmyslu, aby zmařil anebo ztížil řádné plnění povinností, jež vyplývají z tohoto nařízení, zničí nebo ukryje spisový materiál (jeho část) nebo jej učiní neupotřebitelným, bude potrestán pro přestupek okresním (státním policejním) úřadem trestem na penězích (pokutou) do 60.000 K nebo trestem na svobodě (vězením, uzamčením) do šesti měsíců nebo obojím tímto trestem.

(2) Byla-li uložena pokuta, budiž pro případ její nedobytnosti zároveň uložen náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě na čin stanovené.

(3) Náhradní trest vězení (uzamčení) za nedobytnou pokutu může býti uložen současně s trestem na svobodě; v tom případě však nesmí trest na svobodě spolu s uvedeným trestem náhradním činiti více než šest měsíců.

§ 7.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie

zo dňa 3. februára 1939

o povinnosti vydať štátu niektorý spisový materiál.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Sväzky územnej a záujmovej samosprávy, cirkve a náboženské spoločnosti, iné verejnoprávne korporácie, ústavy a fondy sú povinné podľa rozhodnutia príslušného štátneho úradu (§ 4; v ďalšom len: úrad) odovzdať štátu všetok svoj spisový materiál (§ 2), potrebný s ohľadom na pomery, ktoré nastaly zmenami štátnych hraníc.

(2) Už pred rozhodnutím o odovzdaní spisového materiálu sú subjekty uvedené v odseku 1 povinné umožniť, aby bol spisový materiál na mieste svojho uloženia zistený a spísaný orgánom a spôsobom, ktorý úrad vyznačí.

(3) Subjekty uvedené v odseku 1, správny obvod ktorých bol zmenou štátnych hraníc rozdelený, sú povinné — okrem toho, čo sa stanoví v odseku 1, — spravovať všetok svoj spisový materiál (§ 2) na dosavádnom príslušnom mieste jeho uloženia alebo — ak to nie je možné — na inom vhodnom mieste vo svojom správnom obvode, a dovoliť nahliadnutie do spisov a shotovenie kopii z nich (výpisy v to počítajúc) orgánom a spôsobom, ktorý úrad vyznačí.

§ 2.

(1) Spisovým materiálom podľa tohoto na-

riadenia sa rozumejú všetky spisy, mapy, plány, listiny a pomôcky akéhokoľvek druhu, vzniklé do dňa zmeny štátnych hraníc pri výkone správnej pôsobnosti prikázanej subjektom uvedeným v § 1, odseku 1, bez rozdielu, či ide o výsostnú pravomoc či o hospodársku správu.

(2) Ustanovenia tohoto nariadenia sa nevzťahujú na spisový materiál historickej povahy.

§ 3.

(1) Za spisový materiál odovzdaný štátu, ako aj za splnenie ostatných povinností, vyplývajúcich z tohoto nariadenia, neprislúcha náhrada, ak úrad nerozhodne ináč v prípadoch zvláštného zreteľa hodných.

(2) Trovy spojené s odovzdaním spisového materiálu štátu nesie jeho dosavádnny vlastník, ak úrad v prípadoch zvláštného zreteľa hodných nerozhodne, že ich celkom alebo zčasti uhradí štát.

§ 4.

(1) Príslušným štátnym úradom je ústredný úrad, do oboru pôsobnosti ktorého patrí výkon dozoru nad subjektom, o ktorý ide (§ 1, odsek 1); ak takého úradu niet, je príslušným štátnym úradom ministerstvo vnútra.

(2) Ústredné úrady môžu poveriť krajiniské úrady alebo orgány, ktoré k tomu zvlášť ustanovia, aby samy činily s konečnou platnosťou potrebné rozhodnutia a opatrenia.

§ 5.

O pokračovaní podľa tohoto nariadenia platia ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 13. januára 1928, č. 8 Sb. z. a n., o pokračovaní vo veciach patriacich do pôsobnosti politických úradov (správnom pokračovaní).

§ 6.

(1) Kto v úmysle, aby zmaril alebo znesnažil riadne plnenie povinností, ktoré vyplývajú z tohoto nariadenia, zničí alebo ukryje spisový materiál (jeho časť) alebo ho urobí neupotrebitelným, bude potrestaný pre priestupok okresným (štátnym policajným) úradom trestom na peniazoch (pokutou) do 60.000 K alebo trestom na slobode (väzením, zatvorením) do šiest mesiacov alebo obidvoma týmito trestami.

(2) Ak bola uložená pokuta, treba pre prípad jej nedobytnosti zároveň uložiť náhradný trest väzenia (zatvorenia) podľa miery zavinenia v medziach sadzby trestu na slobode, stanovenej na čin.

(3) Náhradný trest väzenia (zatvorenia) za nedobytnú pokutu môže byť uložený súčasne s trestom na slobode; v tomto prípade však nesmie trest na slobode spolu s uvedeným náhradným trestom činiť viac než šesť mesiacov.

§ 7.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

з дня 3. лютого 1939

про повинність видати державі деякий актовий матеріял.

Влада Чесько-Словацької республіки розпоряджує після арт. II. конституційного уповноважнюючого закону із дня 15. грудня 1938, ч. 330 Зб. з. і р.:

§ 1.

(1) Територіяльні звязки і ділові самоуправи, церкви і релігійні товариства, інші публічноправні корпорації, установи і фонди повинні після рішення приналежного державного уряду (§ 4; даліше лиш: уряд) передати державі весь свій актовий матеріял (§ 2), потрібний з огляду на відносини, які настали наслідком змін державних границь.

(2) Вже перед рішенням про передачу актового матеріялу повинні субекти наведені в уст. 1 уможливити перевірку і списання актового матеріялу на місці, де є зложений, тим органам і таким способом, який встановить уряд.

(3) Субекти наведені в уст. 1, адміністраційний округ яких був зміною державних границь розділений, повинні — крім того, що постановляється в уст. 1 — завідувати усім своїм актовим матеріялом (§ 2) на доперішнім приналежнім місці його зложення або, якщо то неможливе, в іншій придалім місці в своїм адміністраційнім окрузі, та дозволити переглядати акти і ладити копії з них (включно з витягами) органом і способом, який встановить уряд.

§ 2.

(1) Під актовим матеріялом після цього розпорядку розуміються всі акти, мапи, пляни, документи, та помічні ричи якогонебудь

роду, які повстали до дня зміни державних границь при виконванні адміністраційної діяльності, приказаної субектам наведеним в § 1, уст. 1 без ріжниці, чи ходить про урядове правосилля чи про господарську адміністрацію.

(2) Постанови цього розпорядку не відносяться до актового матеріялу історичного характеру.

§ 3.

(1) За актовий матеріял переданий державі як і за виповнення інших повинностей, що впливають з цього розпорядку, не належиться нагорода, оскільки уряд не рішить у випадках, що заслугоють особливих оглядів, інакше.

(2) Видатки звязані з передачею актового матеріялу державі поносить його дотеперішній власник, наскільки уряд у випадках, що заслугоють особливих оглядів, не вирішить, що їх вповні чи частинно покриє держава.

§ 4.

(1) Компетентним державним урядом є центральний уряд, до обсягу діяльності, якого належить виконання догляду над даним субектом (§ 1, уст. 1); якщо такого уряду нема, є компетентним державним урядом міністерство внутрішніх справ.

(2) Центральні уряди можуть повірити краєві уряди або органи, які для того окремо призначать, щоби самі в потребі з остаточною правосильністю рішали і наряджували.

§ 5.

Про поступовання після цього розпорядку обовязує постанова розпорядку влади з дня 13. січня 1928, ч. 8 Зб. з. і р. про поступовання в справах, що належать до компетенції політичних урядів (адміністраційне поступовання).

§ 6.

(1) Хто в намірі ударемнити або утруднити правильне виконання повинностей, що впливають з цього розпорядку, знищить або скрие актовий матеріял (його частину) або його зробить неужиточним, того покарає окружний (державний поліційний) уряд за переступ грошевою карою до 60.0000 К або карою на волі (арештом, вязницею) до 6 місяців або обома тими карами.

(2) Якщо була наложена грошева кара, треба у випадку її недобутности рівночасно наложити заступну кару арешту (запертя) після міри вини в межах встановленого виміру кари на волі за такий вчинок.

(3) Заступна кара арешту (запертя) за не-
добутну грошеву кару може бути наложена
рівночасно з карою на волі; в тім випадку
однаке кара на волі враз з наведеною за-
ступною карою не сміє перевищати шість
місяців.

§ 7.

Цей розпорядок обов'язує на території ці-
лої держави і набуває правосильности
з днем оголошення; переведе його міністр
внутрішніх справ в порозумінню із причас-
ними міністрами, в країні Словацькій —
Словацька краєва влада, а на Підкарпатській
Руси влада Підкарпатської Руси.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Kapras v. r.	Čipera v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

22.

Vládní nařízení

ze dne 3. února 1939

o příročí pro pohledávky za některými sdru-
ženími.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje
podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze
dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Pro sdružení, na která se vztahuje toto na-
řízení podle §§ 9 a 10, nařizuje se příročí do
30. června 1939.

§ 2.

(1) U sdružení, které je zapsáno v obchod-
ním nebo společenstevním rejstříku, buď na-
řízení příročí z úřední moci v rejstříku pozna-
menáno.

(2) Sdružení je povinno vyhlásiti nařízení
příročí vývěskou v obchodních místnostech
hlavního závodu a všech závodů pobočných,
a jde-li o spolky, v místnostech spolkových.

§ 3.

Příročí postihuje všechny pohledávky
vzniklé před jeho účinností, které by v kon-
kursu náležely do třetí třídy (staré pohle-

dávky), dále úroky a jiné příslušenství sta-
rých pohledávek.

§ 4.

(1) Pohledávky postižené příročím (§ 3)
nesmějí býti po dobu příročí ani zajišťovány
ani vypláceny ani jakýmkoliv jiným způso-
bem uspokojovány. Tím se však nevyklučuje
kompensace vzájemných pohledávek a dluhů
za stejných podmínek jako v řízení vyrovná-
nacím.

(2) Řízení o žalobách na plnění pohledávek
postižených příročím buď z úřední moci nebo
na návrh na dobu příročí přerušeno.

(3) Exekuční úkony, včetně exekuce za-
jišťovací, ve prospěch pohledávek postižených
příročím nesmějí býti po dobu příročí povolo-
vány a povolené úkony nesmějí býti v té době
vykonány. V exekučním řízení zahájeném
k vydobytí nebo k zajištění takových pohle-
dávek nesmí býti pokračováno. Prozatímní
opatření mohou však býti povolována a pro-
váděna.

(4) Jde-li o společenstvo, nelze po dobu pří-
ročí členství a podíly platně vypovídati ani
podíly vypláceti a již běžící výpovědní a ru-
čební lhůty se staví.

§ 5.

Rozhodnutí o návrhu na prohlášení kon-
kursu na jmění sdružení, na která se vztahuje
toto nařízení podle §§ 9 a 10, odloží soud
z moci úřední nebo na návrh na dobu po
30. červnu 1939.

§ 6.

Doba příročí se nevztáhá do lhůt promlčecích
ani do jiných lhůt, jichž uplynutí je podle zá-
kona pro věřitele spojeno s právní újmou.

§ 7.

Opatření podle § 2 vládního nařízení ze dne
25. ledna 1939, č. 9 Sb. I, o některých opatře-
ních, týkajících se spolků a výdělkových a
hospodářských společenstev a útvarů obdob-
ných, lze provést také u dalších sdružení, na
která se vztahuje toto nařízení podle §§ 9 a
10; opatření provede u takových sdružení
úřad příslušný k těmto opatřením podle § 4
vl. nař. č. 9/1939 Sb. I u výdělkových a hospo-
dářských společenstev.

§ 8.

(1) Poruší-li orgán sdružení ustanovení to-
hoto nařízení, bude potrestán, nejde-li o čin
trestný soudem, okresním (státním policej-
ním) úřadem vězením (uzamčením) do šesti
měsíců nebo pokutou do 50.000 K. Nedobytná
pokuta buď přeměněna podle míry zavinění